

MAI MAGYAR KÖLTŐK

A Móra Ferenc Könyvkiadó „Gyöngyszem”-sorozata értékes kötetel gyarapodott: kilencven költő csaknem kétszáz verse áll előttünk, az utóbbi húsz év terméséből; kilencven költő, Dutka Ákostól Nyerges Andrásig, öt nemzedék egy nagy szakasz irodalomtörténet vonulatai.

Nem lebecsülendő gazdagság. Korunkban együtt él s alkot Kassák és Orbán Ottó, Füst Milán és Buda Ferenc, Áprily Lajos és **Eörsi István**, nyolcvanévesek és alig harmincasok, s mennyi szín, milyen sokféle stílus, és a különbözőségben mégis valami rokonság: a magyar költészet megszakítatlan folytonossága. Itt mintha fordítva volna, mint a zenében; egy hang *magában* lehet disszonáns, a többivel *együtt* összhangba békül, egymást támogatja hagyomány és modernség, közéleti pátosz és árva bánat, szilárd fegyelem és szétoldódó forma, vaskos realitás és szökkenő képzelet. — bármelyik elem nélkül líránk hiányos volna.

És mennyi nagy vers! Illyés *Bartókja* és Vas István ódája „*a tegnapi asszonyokhoz*”; Weöres Sándor *Orpheusa* és

Benjámín vallomása, a *Vérző zászlók alatt*; Csanádi Imre verse, az *Erdei vadak, égi madarak* és Pilinszky *Apokrifja*; Juhász Ferenc és Nagy László költeményei.

Nem volt, nem lehetett könnyű a válogatás. E sorok írója nem is mindig ért vele egyet. Takács Imre, Kalász Márton, Szécsi Margit rangjához egy vers kevés; Áprily Lajos és Ladányi Mihály két-két verse: szembe szökő aránytalanság; s lehetne még folytatni a kritikát. De ami fő: az antológia csaknem egyenletesen jó, kirívó ízléshibával benne nem találkozunk. (A szerkesztés E. Fehér Pál és Garai Gábor munkája.)

Egy észrevétel kívánczik még ide. Véletlen, nem véletlen, mindenesetre tény az, hogy a kis kötetben három vers is szól Bartókról (Kassáké, Illyésé, Orbán Ottóé). Azt jelenti ez, jelképesen, hogy a magyar költészet Bartók szelleméhez igazodik, az ő keze után nyúl? Szeretnők hinni. (Móra, 479 l. 15 Ft)

L u k á c s y S á n d o r